

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 38. Errores fratris Joannis Montesonii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

agnoscere Papam. Sed natu major filius Sæcul. XIV.
 & successor ejus Carolus Nobilis capto A. C. 1387.
 tempore partes Clementis solemniter au-
 xit efficienter hac in re adjutus a Car-
 dinali Petro Lunio. Sic Hispania tota,
 Lusitaniam si demas, Clementi parebat.

§. XXXVIII.

*Errores Fratris Joannis Monte-
sonii.*

Parisiis hoc anno nata est contentio ma-
 gna Dominicanos inter, cæterosque
 Theologos. Frater Joannes Montesonius
 ex illorum Ordine Theologiæ Doctor in
 Valentia Catalaniæ diœcesi natus de-
 fenderat in scholis quatuordecim proposi- *Duboulai*
 tiones, quarum ponderosiores subjicio. *to. 4. p. 620.*
Hypostatica in Christo conjunctio natu- *Vitæ PP.*
ræ duplicis est major conjunctione Per- *to. 2. p. 991.*
 sonarum in natura Divina. Potest dari *Prop. 4. 10.*
 persona mere creata ad merendum per-
 fector, quam anima ipsius Christi. Aper-
 te fidem impugnat, qui negat quemvis
 hominem præter Christum contraxisse la-
 bem primigeniam. Nec minus adverfa-
 tur fidei, qui SS. Virginem hinc eximit,
 quam qui excipit decem homines. Divi-
 nus codex non explicandus est nisi per
 se ipsum.

Quatuordecim propositiones ad con- *Duboulai*
 ventum Facultatis Theologicæ 6 Julii *p. 629.*

E e 2 an.

II.

12. 13.

14.

Sæcul. XIV. an. 1387 apud Mathurinos habitum relatas, cum sua cuique nota inusta esset, rogatu ejusdem Facultatis Universitas ex legitimo judiciorum more tradidit Episcopo Parisino Petro Orgemontio tanquam ordinario hac in parte Judici: qui fratri Joanni Montesonio egressum ex urbe interdixit, & post necessarias judiciorum formulas die Veneris 23 Aug. hanc tulit sententiam: Vetamus, ne quis e quatuordecim propositionibus supra memoratis aliquam publice, aut secreto docere, aut defendere deinceps audeat, alioquin ipso facto in anathematis poenam incursum, cuius remissionem speciatim nobis reservamus. Cæterum si Joannes Montesoniūs comprehendendi queat, addicemus eum carceri, & alias juris vias inibimus. Inter cursum actionis hujus coram Episcopo Parisino Inquisitor seu istius Vicarius, ut se causæ adjungeret, saepe monitus nunquam se stitit: probabiliter erat ex Ordine S. Dominici.

Duboulai

p. 622. 623.
etc.

Launoi to. 2.

p. 468.

Joannes Montesonius a sententia Episcopi Parisini ad Clementem appellavit, & Avenionem profectus obtinuit, ut Universitas in jus vocaretur. Misit hæc Procuratores, quorum caput erat Petrus Alliacensis Theologiæ Doctor, & Magnus Navarræi Collegii Magister. Geminæ, quas coram Papa in senatu hac de materia habuit, dissertationes pro stylo illius seculi

seculi concionibus sacris similes inchoan- Sæcul. XIV.
A. C. 1387.
tur per quemdam cōdīcīs Divī locū; quē sequuntur prolūsōnes, ac declara-
tōnēs animi: tūm corpus sermonis ip̄sum
farcīunt tot divisionēs divisionēs, ut il-
lud reddant obscurius. Posteaquā Cle-
mens Cognitōres dederat, examen rei
per annum reliquum, proximumque to-
tūm duravit.

§. XXXIX.

Florentinorum mens de schismate.

Mense Novembri an. 1387 Clemens so-
lemnē legationē misit Floren-
tiam, ubi honorifice fuit excepta, cum
Nobiles aliquot obviam iissent. Sed an-
tequam Florentini Legatis aures præbe- S. Anton.
to. 3. p. 404.
rent, consulebant Ludovicum Marsiliū
Theologiæ Doctorem ex Ordine Eremitarum S. Augustini vitæ sanctæ, ac no-
minis magni virum, qui reposuit: Pote-
stis eos audire. Si orbi Christiano ex-
pedit, quod proponent, executioni da-
bitur: si obest, illos ablegabitis.

Senatus igitur sui copiam Legatis fe-
cit: qui, quem habebant sermonem, fi-
niebant orando, ut Respublica Florenti-
na suam operam conferret ad convocan-
dū concilium universale, quod decide-
ret, uter electorum esset Papa verus. Si
Clementem agnosceret, eum Urbano Ro-

E e 3 manam